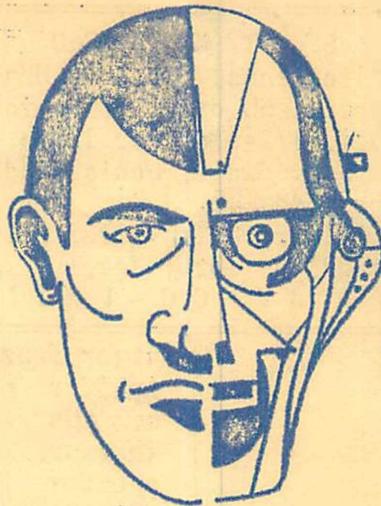
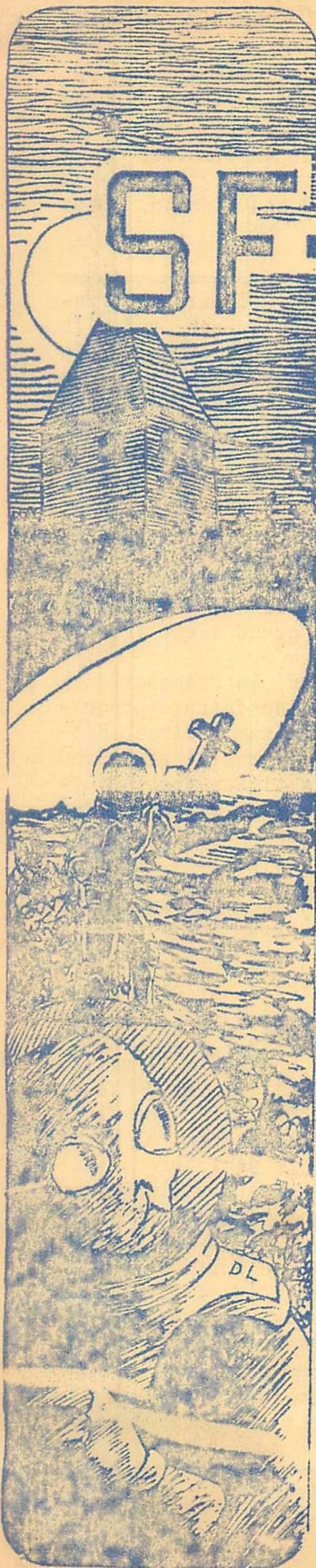

SCIENCE FICTION!

NYTT

Nr 12, Årg 3

MAJ-JUNI 1960

50 öre

DETTA NUMMER

FRÅN REDAKTIONEN

..... Sid 2

RECENSJONER

..... Sid 3

POCKET-BOOK-SPALT

..... Sid 5

BREYSPALT

..... Sid 8

FÖLJETONG

MOT TIDHAVETS STRÄNDER

..... Sid 12

INTERNATIONELL SEKTION

..... Sid 18

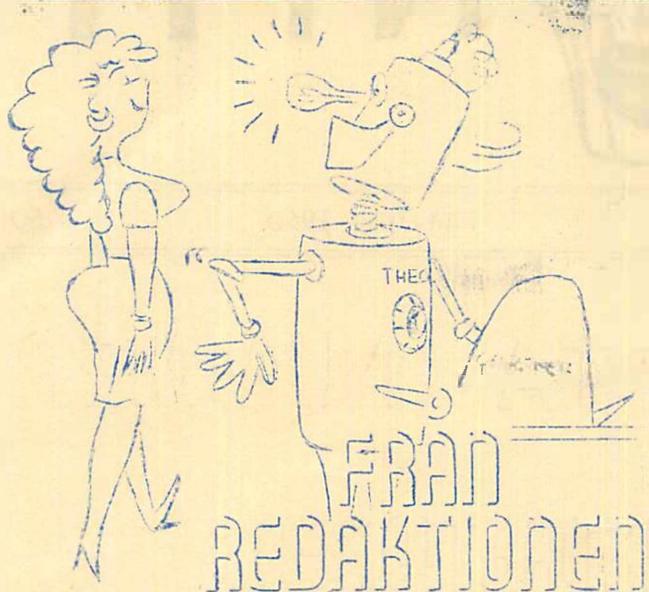
SF-NYTT NR 12 1960

SF-NYTT utges av Stellar Publications, Box 409, Hägersten 4, Stockholm. Utgivning: Varannan månad. Lösnummärpris: 50 öre. Prenumerationspris: 6 nr (1 år) Kr 2:50
ANNONSPRISER: 1/1-sida Kr 20:00. 1/2-sida: Kr 15:00. 1/4-sida: Kr 8:00.
REDAKTION: Svensk Uppslaga: Sam J. Lundwall, Denis Lindbohm, Alvar Appeltoft.

Engelsk Uppslaga: Alan Dodd.

Allt eftertryck av text eller bilder, helt eller delvis, ur denna tidning, utan redaktionens skriftliga tillstånd är förbjudet.

TRYCKT AV CC-PRINT

FRAJ REDAKTIONEN

Jag måste säga att jag är en smula rädd inför den väg utvecklingen nu tar. I gångna tider, långt innan mänsketer och satelliter blev en faktisk verklighet, och Jules Verne och Wells var de största namnen inom SF-marknaden, ansågs de fataliga SF-fanerna som en samling halvtokiga, smätt senila figurer. Nu, när det finns fler satelliter på himlen än grovhopp i en Pingvinbok, är läget annorlunda. Fortfarande återstår genrens "anhängare" (vars antal vuxit betydligt sedan Jules Vernes dagar) som en aning svagsinta, men motståndet börjar luckras upp. De fantastiska framsteg som gjorts på speciellt rymdforskingens område har gjort att folk har fått upp ögonen för Science Fiction. Och det är här som faran ligger.

Fandomen är enastående i sitt slag. Man kan söka i vilket intresseområde som helst och ändå inte finna någon motsvarighet till den mängd fans, som

utger fanzines, gör filmer, samlarträffar på konventioner och vad allt som kan försiggå inom fanernas dunkla kretsar. Dessa fanzinen är unika - vilka adepter för andra intresserikningar ger väl ut egna stencilade tidskrifter för att sända ut till likasinnade, utan tanke på att förtjäna på affären, eller över huvud taget är igen de stundem rycket höga kostnaderna! Vilka skriver väl med oturrtillig rit till brevvänner runt hela världen och talar om sina intressen och utbyter erfarenheter? Allt detta har sin grund i ett faktum; vi är så specialiserade.

Bet finns mångder av intresseområden, men inget av dem inbefattar prosentuellt så få adepter som Science Fiction. En radio- eller musikintresserad exempelvis, kan praktiskt taget överallt finna meningsfränder, men en SF-fan är like svår att få tag på som en flaskare renat på Mercurius solsida. Härifrör har vi slutit oss samman till en liten grupp mot omvärlden. En grupp som visseligen ständigt kämpar inbördes och spiller blod och mannakraft och släpper ifrån sig olika många själar som den drar till sig, men i alla fall en grupp. Den gruppen känner inga gränser eller skillnader i hufvudet mellan sina medlemmar. Gruppen är över dimheter i likhet med Apharteid, men det finns också en mer prosaisk anledning för den anhängare av ex.vig. nazistorganisatoner, som skam till sig liggandes finns inom SF-rörelsen; gruppen har inte råd till att förlora medlemmar. För att behålla sin existens MÅSTE den fortfara som en grupp gentemot en väldigt överlägsen omvärld som skulle assimilera den som intet varit, om den splittrade sig och

Varje åsikt som i denna tidning framföres är att betrakta som resp. författares egen, och behöver icke nödvändigtvis stå i samklang med tidningens linje eller den gällande opinionen i frågan.

förlorade kontakten inbördes. Det är också en av anledningarna till att vi måste hålla fred inom vår lilla fandom; börjar vi slåss förintar vi snart oss själva.

Intet annat intresseområde (jag bortser då från rent samhällsfarliga organisationer i stil med nihilister, kommunister, nazister o.dyl.) har blivit tvungna att sluta sig inom sig själva för att få fortleva. Andra är för stora och kan därför hålla kontakten utan fanzines och brev. Detta gör att kontakten över gränserna blir mycket liten men det är något som för det mesta inte intresserar entusiasterna; det finns tillräckligt av adepter i det egna landet. Det är först när man kommer till de övernaturliga intresseområdena som man börjar sköna ansatser till gruppbildning och tankentytte; och här är vi redan i fandomens ytterområden.

Därför måste vi vara på vår vakt inför den nya tiden. Allt fler blir intresserade av SF, genom de senaste vetenskapliga landvinnningarna som för det mesta för länge sedan profeterats av SF-författarna. Ju fler adepter som tillkommer, ju mer luckras vår grupp upp, och vår egenart (som verkligen är något att ta vara på) försätts i fara. Fortsätter det i den här stilens kommers fandomen att splittras och bli i samma sak som vilken annan intressegrupp som helst.

Och det vill i varje fall inte JÄG vara med om.

Science Fiction befinner sig just nu i en mycket lämplig ställning. Bokförlag har börjat intressera sig för genren igen, och fler filmer av sevärd kvalité har framställts. Faktiskt är den redan en smula FÖR bra, eftersom förlagsbolagen börjat intressera sig något FÖR mycket för genren. Ställningen sådan den var för en 4-5 år sedan, borde vara den ideala.

Vi som vill behålla vår fandom - och jag tror alla vill det - måste vara på vår vakt mot en alltför stor "popularisering" av Science Fiction. Vi bör kanske inte skrämma bort neofans och försöka stoppa bokutgivning etc. men vi måste förhindra SF att bli "var mans egendom".

Var rädd om vår dyrbara egenart. Den är speciell och värdefull för oss,

och vi måste alltid hålla i minnet, att den dag SF blir erkänd och respekterad av omvärlden - den dagen dör fandomen.

- Sam J. Lundwall

av Sam J. Lundwall

Det har kommit mig brev tillhanda, som har klankat på mina värderingar av fanzines; må det på en gång vara fastslaget, att jag i recensionerna deklarerar min egen högst privata åsikt, vilken är den enda jag över huvud taget tar någon notis om. Var och en har sin högst personliga åsikt om saker och ting, och det är högst naturligt att de inte alltid sammanfaller med MIN åsikt. För att ytterligare reta upp folk med avvikande mening, kommer recensionerna fr.o.m. nu att förses med en gradering, lopande från 0 (absolut sämsta löjligaste urfånicaste Atomboksklasskräp någonsin distribuerats) och upp till 10 (Högsta SupergischabobduncowaoWWoWWWW). Graderingen återfinnes i slutet av recensionen ex.vis enligt följande:

Betyg.....4

FANZINES

SF-GUIDE 1960, ISFS c/o Roar Ringdahl,
Box 495, Drammen, NORGE

...Detta är vad fandomen växtat på, längtad efter, detta är den slutliga pricken över i-et som, för att använda

ett gammalt slitet talesätt, fyller ett
långt känt behov, inom fandomen.
Guiden är på åtta spritpublicerade si-
dor, vilket är påtak för kort, eftersom
många absolut nödvändiga ord och ut-
tryck fattas totalt. Det som finns, är
dock både klarfattat och ordentligt
förklarat. För en neofan är den här
guiden en ren nödvändighet. Fanzinet är
också mycket bra tryckt, och eftersom
jag tycker om bra tryck, blir det

Betyg....7

CACTUS/4, Sture Sedolin, Box 403, Vällingby 4.

Omslaget den här gången är gjort av Bosse-Sexy Venus-Stenfors, vilket börgar för en högklassig stencilteknik, och en härlig färgsättning enligt den neft-erhärmliga Stenfors-modellen. För att vara riktigt härlig, var också omslaget den del av Cactus som jag gillade bäst; rapporter från obskyra conventioner på andra sidan jordklotet intresserar mig inte alls, lika litet som mycket av det övriga materialet, eftersom det är till 120% tillrättalagt för utländska (amerikanska) läsare. Mycket snyggt tryck och det högklassiga omslaget gör tillsamans

Betyg....4

SCIENCE FICTION FORUM/2, SFSF c/o Georg
Sjöberg, Dalagatan 31, Sthlm Va

Den här senaste unionen försöker ge
intryck av vederhäftighet genom väldigt
högtravande ledare, som dock inte
intresserar mig. Samma sak med ett ut-
drag ur en space opera av sämsta slag;
PRINSESSAN AV MARS av E.R.Burroughs.
En dikt av Per Lindström gav betydligt
mer av intresse, även om den ledsagande
teckningen var en smula underlig.

Ray Bradburys popularitet kan mätas i
direkt proportion till plagiatens mång-
fald; novellen SKEPPET var ett typiskt
exempel på stor popularitet som influ-
erat starkt. Ganska hemskt förefaller
det mig själv.

Forum har också börjat med något som
jag själv finner ganska otrevligt; be-
skärning av insändarna. Varför inte ut-
öka brevpalten istället för att in-
skräcka breven? Betyg....3

SPICA/3, Robert Brandorf, Mörsilsgatan
30, Vällingby.

Spica är både innehålls- tryck- och
layoutmässigt ett av de absolut bästa
svenska fanzinen, om inte det bästa.
Utgivaren är en driven tecknare, vilket
märks på de högklassiga illustrationerna;
redigeringen i övrigt lämnar heller
inget över att önska, fanzinet är
trevligt och omväxlande upplagt, och
det har inte snålats på utrymmet.
Några svammeldikter av Anders Fröberg
lämnade mig med ett lätt kick; dessa
var också numrets enda minuspoäng; en
sak kallad DEN BORTGLÖMDA PLANITEN var
desto mer intressant; jag undrar bara
 vem som skrivit den. Vidare finns noveller
och åter noveller, några normala
i mitt tycke mycket bra dikter av
Ingemar Svensson, och teckningar och
åter teckningar som skulle kunnat hedra
även ett professionellt magasin. Till
slut också fanzinerecensioner i K.C.
Jacobssons obetalbara stil; SPICA/3 innehåller 22 sidor, men vid genomläsningen
gissar man på minst det dubbla.

Betyg....8++

BÖCKER

CARAGHS GÅTA (OSSIAN'S RIDE)

Fred Hoyle, Bonniers 1960 Pris: 16:50

Den här boken börjar som en ganska
vanlig spionhistoria, som inte verkar
att ha mycket att göra med Hoyles van-
liga skrivstil, men intrigen förtäts
allteftersom kapitlen glider undan, och
när boken närmar sig sin fulibordar
har den brett ut ett svindlande panorama
där jorden, efter att ha spelat
huvudrollen helt tidigare, pressas undan
till en biroll. Upplösningen skall
jag inte avslöja här - men den som läst
Hoyle förut vet att han kan bre på gau-
ska kraftigt när han behöver det. En
hyfsad bok, även om den inte når upp
till samma klass som DET SVARTA LÖNET.

FRÄNLANDE RYNDSKEPPE KÄR LANDAT

David Osborne, Ryndböckerna/20, 2:25

En gång i tiden utmålades alla ut-
omjordiska livsformer som lågt stående
och ociviliserade varelser. Ned tiden
skedde en omsvängning, och för en del
är sedan började de utomjordiska varel-
serna te sig mer och mer överlägsna
mänskjan. Nu har mönstret återigen
ändrats en smula; nu beskrivs de utom-

jordiska varelserna fortfarande som oerhört överlägsna människan, men för att bättra på sin självkänsla låter författarna jordmänniskorna framstå som galaxens snabbast utvecklade ras; en utveckling som i den övriga galaxen tar 15.000 år, t.ex. språnget från ångmaskiner till atomkraft, tar här på jorden bara 50 år. Romanerna har oförmärkt glidit tillbaka till klyshorna om jordmänniskornas överlägsenhet, bara en smula maskerat.

Den här romanen är ett typiskt exempel på den sortens roman. Handlingen rör sig kring ett främmande rymdskepp som landar i amerika; det visar sig vara från ett mäktigt imperium som vill sluta allians med jorden. Jordens regering väntar med svaret, och under tiden hinner ännu ett rymdskepp - från ett annat imperium, landa och unprepa samma erbjudande.... Historien är ganska underhållande, men absolut inte topp. Ett plus tock för det utsökta omslaget.

Vidare meddelas att George Orwells redan klassiska bok "1984" utkommit. Pris inte känt, men under 20 kronor.

Ralf Farlands senaste diktsamling HYMNER TILL SANTCHE-PI har också en del med SF att göra. Pris 9:50 från LT:s förlag.

RADIO

Det största som hänt under dubbelmånen är otvivelaktigt den interjuvy med Ray Bradbury som sändes i radiolördagen den 16 april - som vi tidigare kunnat förhandsmeddela. Programmet var producerat och framfört av den välkände skräckantologimannen Torsten Jungstedt. Programmet var mycket trevligt upplagt, speciellt eftersom man fick tillfälle att höra hur Ray Bradbury läst; skall några negativa synpunkter läggas fram, så vore det, att inga av författarens kontakter med SF-fandomen påpekades - Ray Bradbury har ju - och är ännu - en aktiv fan, och har givit ut egna fanzines och över huvud taget uppträtt som en normal fan. Man kunde kanske kunna önska att hans Science Fictionberättelser kommit fram en smula mer, men över huvud taget var det ett utmärkt program, och dubbelmånadens absoluta höjdpunkt, åtminstone för mig.

POCKET

BOOKS

I och med detta nummer startas här en speciell recensionsspalt för Pocket-Books. Större delen av den SF som utkommer utges ju i denna form, och vi är övertygade om att många av våra läsare köper en hel del sådant. Nedanstående böcker är nyutkomna, och finns att köpa på den svenska marknaden.

Signet 35 cent: Brian Aldiss senaste är en högklassig historia om en stjärnfärd som inte gått efter ritningarna. Efter 500 års resa genom tomrummet kommer de degenererade avkomlingarna till skeppets ursprungliga besättning till resans mål i ett av de mest överraskande slut jag personligen har läst. METHUSELAH'S CHILDREN av Robert A. Heinlein handlar också om en stjärnresa, men en med en något lyckligare utgång. En liten grupp människor, "Familjerna" har av okänd anledning blivit extremt långlivade, och de vanliga människorna trakasserar dem så enormt, att de till slut tvingas ge sig ut i rymden, mot en annan sol och en annan jord, där en hel del hemskheter väntar dem. Inte illa alis, även om jag läst bättre av Heinlein. Arthur C. Clarke's THE OTHER SIDE OF THE SKY presenterar noveller som i en del fall redan finns översatta på svenska. För den som är intresserad av att läsa Clarke - och han tillhör verkligen de mest läsvärda författarna, torde den här novellsamlingen vara drömläsningen. Skulle jag ge betyg, vore det dubbelplus. Den gamla ISLANDS IN THE SKY av samme författare har också utkommit. Historien om den unge Roy Malcolm, som får resa ut till rymdstationerna som pris i en tävling tillhör de mer läsvärda, och är alltigenom vetenskapligt korrekt. Boken har redan

utkommit i Sverige under titeln ÄVENTYR PÅ RYMDSTATIONERNA, men eftersom den här upplagan bara kostar en tredjedel av den svenska, kan det vara värt ett köp ändå. En ny MAD är också att rapportera. Det är THE ORGANIZATION MAD, med vilken MAD-nu har utkommit i åtta-faldig PB-form. Bland innehållet märks parodier på även här sverige välkända TV-program, som DISNEYLAND, GUNSMOK och mycket annat, en underbar parodi på "The Success Story", bowling, MADs uppfattning av Moby Dick, som här har fått det talande namnet MORGID DICK och mångder av vanskinnigheter. Personligen tycker jag nog att den här boken är betydligt svagare än sina föregångare, men smaken är ju som bekant delad. Det finns inga serisparodier med här - allt material i THE ORGANIZATION MAD är hämtat från "nya Mad".

Bantam 35 cent: THE STARS ARE TOO HIGH av Agnew H. Bahnsen Jr. handlar om ädla män som vill rulla världen genom att skrämma livet av den; personligen kan jag inte förmå mig att uppskatta den, men för en teknisk intresserad har den sina prägler.

Galaxy Books 35 cent: THE TROUBLED STAR av George O. Smith är en i mitt tycke ganska odröglig historia, om elaka imperiern som vill förvandla solen till en blinkfyr, och en TV-hjälte som blir tvungen att bevisa jordmännens överlägsenhet på det erotiska området för att rädda jorden från förincelse.

Penguin Books 2/6: QUATERMASS II, den välkända engelska TV-filmen som också blivit vanlig film och väl kommer till sverige med tiden har nu utkommit i bokform. Liksom dess föregångare, THE QUATERMASS EXPERIMENT är den skriven av Nigel Kneale. Boken är ingen roman, utan snarare manuskriptet till filmen. Den här boken handlar om okända varselser som landar med en meteor på jorden och bygger upp en egenartad stad, befolkad av zombies. En stad, som förintas i den vanliga flammande finalen. Boken är inte topp; inte ens nästan topp; men, riktig hygglig underhållning.

Corgi Books 2/6: HIGH VACUUM av Charles Eric Maine är en bitvis ganska ruggig historia om den första expeditionen till månen, som krashlandar. Besättningen försöker desperat uppehålla livhanken, men möjligheterna förminskas, eftersom en fri-passagerare plötsligt uppenbarar sig. I raketens firs nu syre för att hålla fyra överlevande vid liv i fem veckor - eller två i tio - eller en i tjugo, vilket är den tid räddningen kan vänta...

En glädjande nyhet är utgivningen av fyra av Ray Bradburys böcker, nämligen THE ILLUSTRATED MAN, THE SILVER LOCUSTS (Originaltitel: THE MARTIAN CHRONICLES), THE GOLDEN APPLES OF THE SUN och FAHRENHEIT 451. Någon närmare presentation av böckerna behövs väl inte, men om ni inte köpt dem iörut är den här upplagan avgjort att föredra, speciellt för den hållbara inbindningen, som i olikhet med amerikanska pocket books tillåter läsaren att öppna boken, utan att den spricker i ryggen.

Ace Doubledeckare 35 cent: En ny Brian Aldiss, VANGUARD FROM ALPHA; en ganska blodig historia om inkräktare från en förbjuden del av månen, som hindras att invadera jorden av några spioner från jorden, är hopkopplad med Kenneth Bulmers THE CHANGELING WORLDS, en i mitt tycke vanlig enkel historia om en medlem av "The Set", som landar på en "svart-märkt" planet, och lavecklar sig i väldeliga tvister med planetens obehagliga innevånare. Underhållande, men ingen högre SF.

Ballantine Books 35 cent: STRANGE RELATIONS heter en ny novellsamling av den lovande författaren Philip Jose Farmer. Novellerna spänner från den mest extrema fantasy - i en novell om någon slags odefinierbar intellekt på en fjärran planet, till strängt teknisk SF, i bl.a. historien om en tänkande Ubåt, kallad Keet. Sammanlagt är det fem noveller, men ger enda så nägot sätt intryck av att vara fler. I varje fall i mitt tycke, en mycket bra bok.

- THEO

SPICA

Robert Brandorf

Mörsilsgatan 30, VÄLLINGEY

SPICA NUMMER TRE HAR NYLIGEN UTKOMMIT - HAR
NI DEN INTE REDAN, SÅ SKRIV EFTER ETT GEN-
AST.

FILM OG TEKNIKK

ER DE FILMAMATOR ?

Eller kanskje De er interessert i filmens historie; De liker å "ta en titt" bak kulissene - hva enn De måtte foretrekke - her er spesialmagasinet for Dem.

FILM & Teknikk utkommer 2 ganger i året og koster i Sverige 1:75 for årgang 1960 + nr. 3 fra 1958, i Norge 2,00 for nr. 3 og årgang 1960.

Mot svarporto mottar De et eksemplar uten forpliktelse.

FILM & Teknikk utgis av

Roar Ringdahl
boks 495, Drammen, Norge

I S F S

står for

INTERNATIONAL SCIENCE FICTION SOCIETY

- en av de største foreningene på området. 1960-medlemskapet gir Dem 4 nummer av SIRIUS, SF-Guide 1960, medlemskort og de til enhver tid ekstra nyheter og tilbud som er av interesse.

Svenske interesserte kan henvende seg til

ISFS SBO, Sture Sedolin, box 403
Vällingby.

Norske interesserte kan henvende seg til

ISFS NBO, R. Ringdahl, bok 495,
Drammen.

OBS-OBS-OBS-OBS-OBS

ONSKAS:

NUMMER AV DET AMERIKANSKA MAGASINET WEIRD TALES, TILL VILKET RESINABELT PRIS SOM HELST. OM NAGON LÄSARE HÅR NÅGOT EX. - SKRIV TILL MIG OCH TALA OM VILKET, OCH I VILKEN KONDITION, OCH HUR MYCKET SOM ONSKAS FÖR DET, SÅ KOMMER SVAR GENAST.

Sam J. Lundwall, Denna tidnings red.

Joo, SF-NYTT blir faktisk bedre og bedre det. Nr 11 er vel det beste hitil sterkt truet av nr 10. Recensionene var som vanlig intressante, men jeg savner stadig recensioner av HÄPNA! og GALAXY. Håper de kommer. "Mot Tidhavets Stränder" - tja, akkurat topp er den jo ikke, men ganske bra. "Från Redaktionen". Hm, den alkoholstrommen i conene kan vel skremme noen, men virke forlokkende på andre. Når holdes Stockon SF

Alan Dodd's International Editon was - as usual - the best part of the zinc, but the Swedish editon is approaching his standard. After reading his review of "Eyes without a face", I think I have better use an electric razor instead of the other one I'm using now.

Ellers er trykket nå meget bedre, illustrasjonene er gode, saerlig de av Atom.

Torbjörn Martinsen, Fannestrandsveien 40 Molde, NORGE.

Anmärkningar på SF-NYTT number eleven.

Namnet ALVAR på utmärkelsen till "Årets Fan" gläder mig mycket, då jag vet hur mycket kraft AA satt till för att hjälpa upp SF ur det vanrykte, som denna litteraturgren har här i Svedala. Sam lille, Du glömde en sak i fråga om halsningarna. Du glömde skriva att en fan lösas bäst i alkohol.

Sakanmärkning: Kymdböckerna kostar numera kr 2:30.

I övrigt var recensionerna bra.

Alan Dodds avdelning var bra som vanligt.

Till sist vill jag säga att trycket var sämre denna gång, och dessutom vill jag påpeka att det är mycket tråkigt att behöva gissa sig till vad som skall stå på en del ställen.

När kommer ALPHA?

undrar

Hans-Ulrik Karlén, Rotorpsvägen 4, Halmstad.

((Definitionen på en fan, skulle kunna stå skriven i eldskrift över dagens svenska fandom; en rent genial definitioen, rentay, Kymdböckernas pris är väl oförändrat - det är bara det att den svindlande omsättningen höjer alia priser till ScienceFictionell nivå. Trycket är en smula njämt i SF-NYTT; en sak som är helt beroende på den mänskliga faktorn. Jag skall försöka få alla ex vältryckta i fortsättningen. Beträffande ALPHA - se separat annons. - THEO))

SF-NYTT nr 11. Det blev Alvar, sägs det, jaaaasså. Ganska väl valt namn, tycker jag, tur att juryn (INTE jurun, bäste felstavaré) inte föll offer för något av de mer löjeväckande "namnen", såsom "Harry" o.dyl.

Trycket har förbiförts åtskilligt sista tiden, nu kan man ju nästan läsa allt, utan att missförstå något av DET skölet.

Hmm, Från Redaktionen, tillåt mig att utbrista i ett skallande häneleende. "VARFÖR är fans så berört törstiga?" frågar du. Det är helt mänskligt att vara törstig ibland, en del går faktiskt så långt att de stjälper i sig VET OUT med mera sådant när dom känner sig törstiga, och det vill man inte förbjuda dom, även om man ställer sig oförstående inför denna hemska sedvänja. Årligt talat, så särskilt brinnande är väl inte frågan: Ja, JAG vet ju ingenting om detta så jag borde kanske inte uttala mig. Om det nu är så viktigt att utreda frågan, varför inte sammankalla ett större MTE med denna fråga på dagordningen, och belysa den riktigt? Gärna med servering av LEMON-JUICE och andra hälsosamma drycker i pausen. Med sugrör.

Brevspalten var travlig denna gång. (Plats för elak kommentar av red.)

Alan Dodd's sidor var helhra som vanligt. Allt som allt, SF-NYTT är ett

fanzine som är kul att läsa. Som bevis på min stora uppskattnings bifogar jag härmad mängder av pengar, som prenumerand på SF-NYTT. Tack för ordet.

Åke Hansson, Sallerupsvägen 28a, Malmö C

((Det något förbättrade trycket torde bero på ny stencilapparat + ny sorts stencilier; kanske speciellt det senare. Den här speciella skrivmaskinen godtar inte vilka stencilier som helst,

VERMOUTH är (smask) en gudadryck. Den räknas givetvis inte in i det övriga resonemanget... Prenumerationsavgiften gick omedelbart till inköpande av dryck, dock icke Lemon-Juice - med sugrör.

- THEO))

Red för SF-NYTT till heders!
HALLA!

Eftersom red. inte verkar ha särskilt mycket emot att bli kommenterad, kanske man helt försynt får framföra sina synpunkter på nr 11.

Det första som då ramlar mig i tancken är Alvar och Alkoholen. Beträffande Alvar så kan väl den inte ställa till så mycket skada som en del insändare tycks frukta. Och alkohol är avgjert en god sak. Men det är klart att det är ledsamt om det är som Sam skriver att conerna främst fyller den uppgiften att fylla deltagarna till bredden med brist på törst. Och Sam frågar också mycket riktigt varför Jeppe super. Tja, kanske därför att många reser till con inte främst för att utträffa något nyttigt arbete, utan för att speglar sig själv i sin stora glans som con-deltagare. Och man brukar som bekant speglar sig i glas!

Efter denna djuplodande analys av en typisk SF-alkis på dekis, kan man övergå till numrets sevärtliga släng åt religionen. (sid 6, överst). Historien verkar vara förändrad för att passa den fan som tolkade om bibeln. För övrigt måste man beundra stencil-tekniken. Allt är så tydligt att man slipper läsa mellan raderna. Det är ju bra att SF-NYTT inte sätter ljus under ena rymdskäppa vad gälier upplysning, men det här med ateism är gammalt som fan, och var vi vill se SF-NYTT här i hörnschen, som pionjär för de livskraftiga NYA-ismerna (jmfr Denis FÖRSVAR); där be-

hövs det folk med kraft i skalln och blod i famn, sånt folk som sköter SF-NYTT!

Sams roman är mycket läsvärd, men följetongar är förkastliga. Och den här har hållit på så länge att man allvarligt börjar frukta för att den verklingen är på väg Mot Tidhavets Stränder.

Men det allra, allra bästa i tidningen är utan tvejk INSÄNDARNA. Det är en heder för varje tidning att ha en sådan läsekrets. Ta HalmstadsCecilia för exempel, en verkligt slug jätta (sluter man sig raskt till av hennes välbalanserade inlägg i elvan) Bugning!

Förresten var det en rent förfärlig smocka den stackars Yan Lee åkte på. Huvut snurrade runt på honom. Man hoppas att kroppen följde med, annars blev han väl mer än yr i mössan. Stämningen på den underliga planeten verkar dock tämligen mänsklig. Efter vad som framgår på sid tretton måste den ju t.o.m. LÄTTA PÅ SIG ibland. Nåja, det förekommer ju även inom de bästa familjer.

Annars de allrasom hjärtligaste tacksägelser för det utmärkta SF-NYTT, inte minst därför att den uppenbarar sig i brevlådan även efter det man erlagt pren-avgiften!

Så jag säger då det: Tick Tack Certina, var så säker på det under armarna!

Nils Johansson, Kinnekullevägen 21, BROMMA

Eästa red. Lundwall!

Av alla fega fanzineredaktörer tar ni priset. Tydligens tas bara berömmande - i den man sådana förekommer - insändare in i SF-NYTT. Står ni inte för era åsikter eftersom ni inte tör svara dem? Varför vägade ni inte ta in mitt brev, trots min uppmaning därömf? Skyll inte på "platsbrist". Finns det plats för "följetongen" så...

Nu till nummer 11 av SF-NYTT.

"Alvar" ingen god ide, utmärkelsen alltså. Namnet var nog lämpligt. Fansen och alkoholen - dumheter att fans super mer än andra! Visst finns det ytterligare fall inom fandomen - alkoholmissbrukslikaväl som nykterister, jag känner själv fans av båda sorten - men i stort sett jämnar det nog ut sig.

Onödig artikel, dessutom dålig svenska i den. Den lilla rutan nederst på sid 2 roar mig alltid lika mycket.... "den gällande opinionen". Med två p!!! Har ni ingen ordlista eller annat hjälpmittel för stavningen? Slarviga recensioner som vanligt. "jordman" och "marsian" skrivs med stort J resp. M, varför Cactus blir amerikansk med stort A. "Jorden anfaller!" kallar ni för "en flammande appell mot atombomber", något som får en att tvivla på att ni sett filmen. Recensionen av FANTASIA är så skriven att man knappast blir klokare av er recension om man inte redan vet vad det är frågan om.

De underliga angreppen på kristendomen gör ett barnsligt intryck (liksom f.ö. större delen av tidningen.) Vad har ateisten Lundwall för bevis för Guds non-existens? Det är dock nog ingenting att reagera mot, många ynglingar drabbas i puberteten av ett "gudsförnekaranfall".

K.G.Jakobssons insändare var vulgär dessutom påstår denne Jakobsson "alla coner är tämligen värdelös". Vad vet Jakobsson om det? Hur många coner har Jakobsson varit på? Hur många svenska? Hur många engelska, hur många amerikanska, hur många världskongresser? Men givetvis har alla berömda författare, redaktörer, förläggare, tecknare etc. som har berättat om sina många trövliga upplevelser på de stora fanmötena fel och herr K.G.Jakobsson i S.Gräsberg Nyfors, Ludvika rätt: coner är ett otyg.

Tidhavet och dess stränder läser jag numera endast i muntrationssyfte: som omedveten parodi saknar "romanen" make. Skrattmusiken retades också i den engelska ledaren. Cheers for Alan Dodd, he makes SF-NYTT a readable zine!

Ar min engelska bra? frågar Lundwall. Låt oss tiga med engelskan och koncentrera oss på svenska. "Oppinionen", "juru"(!), "dregla", "osannorlikt" mm., gör ju ett minst sagt hemskt intryck. (Jag bortser helt från sådana "finesser" som kommatring, övrig interpunktions, avstavning mm.) Jag upprepar mitt råd om ordlistan. Försök få tag i den man använder i tredje klass i folkskolan! Där står "svåra ord" som jury och opinion mm.!

Tar ni inte in detta brev heller,

ser jag mig nödsakad att i andra fanzines om SF-NYTT! Ta gärna in det jag skrev i min förra insändare - gärna med kommentarer. Eller ni kanske inte vågar yttra er längre?

Karl Karlsson-Orre, c/o Forsberg, Thulegatan 18, Sundsvall 1.

((Vi avstår från att kommentera den här insändaren, eftersom den tydligt visar på vilken nivå brevskrivaren står och hur mycket hans åsikter är värdar. Red))

Ledarskribenten skriver att det inte är meningen att fandomen skall konserveras. I anslutning till det läser vi i SF-NYTT nr 10 sid 24: "De gamla beprövade SF-fansen tröttnade och föll ifrån...", och i fanzinet LRAEH (medred. S.J.Lundwall) Sid 2: "Det finns endast ett fåtal fans över 24 år.... intresset blommar upp då och så." - Vad är bästa bot mot dessa missförhållanden om inte konservering (= bevarande)?!

Liksom en congress utan kongressmiddag inte är någon kongress så är en SFCon ingen Con utan en Comiddag. Om så några stycken fans avslutar middagen med att gå någonstans och under bästa gemyt intaga några groggar så e väl de fansens ensak och inget för conventionsmoraliseringe Thou att gnälla om.

Flötsligt svämmar överlordens indignation över; Han kallar det att tömma en hel vinkällare för "skräckbild"!! (Hos oss i SSAC anses slikt vara en tapper braa!!!!)

Overlorden frågar sig "Varför är SF-fans så törstiga?" Upplysning i den frågan får han i J.A.Wadmans avhandling om Törsten (saml. skrifter Sthlm 1877 sid 259 f.) där bl.a. följande kan inhämtas: "Lagarna äro vanmäktiga då törsten talar, själva girigheten mäste öppna sin läspung, då törsten bjuder, och religionen slösar förgäves sina mest bevekande grunder på den törstiges öra. ...Giv mig dricka eller skjut mig för pannan!"

En fan på en con som är medlem i SSAC uppträder självfallet i enlighet med SSAC:s stadgar. Detta kallar Olorden "hållningslöst liv"! En mässande nykterhetsgreuelpropaganda av simplaste slag, i sanning ovärdig en Overlord.

"Det är en bränning fråga detta med fandomens gradvisa försupning" skriver O-lorden. Nej, det är ingen bränning fråga, det är fan på väggen och fantasy av Sam J.Lundwall.

SVERIGES SVIRARES ALLMÄNNA CENTRALORGANISATION (SSAC) g.m. J.Sigurd Banjan, Saltvägen 39, Farsta.

((Kommentarer till detta och alla andra brev avhandlande alkoholfrågan, på annat ställe i tidningen. Red.))

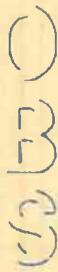
"An evil film slips past the censor". Ta mig tusan om jag inte håller med kritiken här. EYES WITHOUT A FACE vill jag inte se. Rena slaktbedsinterören. Och så påstår DODD att historien låter trolig. Haahhh. Vad lever den killen i för miljö? Är han slaktare? Brr Hoppas slippa höra mer snack om räckknivar och "ansiktslyftningar". Det är omöjligt att vår censur släpper in EYES WITHOUT A FACE i landet. Händer det

ska jag hata upp det här numret av SF-NYTT och söka in mig i kloster. JA, sannerligen. Hi, Butcher Dodd!

Har haft Frennessons kataloger i flera år och köpte hela Lindkvists Atomserie inb. i januari. Samt en del annan SF. Roligt du drog fram saken i SF-NYTT. Det behövs sannerligen reklam för svensk SF och insatser för spridande av SF-böcker och samarbete överhuvudtaget. Förlagen kan ju inte satsa nåt på SF, när fansen håller sig till engelskspråkig litteratur, och föraktfullt rynkar på näsorna åt svenska översättningar. T.ex. Wennerbergs Rymdserie tycks inte intressera de flesta, trots många goda böcker bland de 19 band som utgetts.

Det är inte första gången filmherrarna förvanskat en gammal klassisk berättelse, och TILL JÖRDENS MEDELPUNKT lär inte bli den sista. FY Bahbahbaäää.

Kjell Hjalmarsson, Rismåla, ÅSEDA.

I och med detta nummer utgår en stor mängd prenumerationer, speciellt för de prenumeranter som prenumrerade fr.o.m. det första numret av SF-NYTT. Med detta nummer medföljer därför en postanvisningsblankett vilken vi vill be dem som vill förnya sin prenumeration för ännu ett år att använda för inbetalningen av prenumerationavgiften, Kr 2:50. Ni, som prenumrerat på SF-NYTT tidigare - gör det nu också i fortsättningen. SF-NYTT är sveriges enda nyhetsförmedlade fanzine, och genom den får Ni kännedom om allt av vikt som händer inom genren.

OBS! Kontrollera på sista sidan hur många nr som återstår på Er pren.

Om Summary Of Contents till de mängder av brev som strömmat in efter förra numrets anti-alkohol-på-conerna-artikel, kan sägas, att mycket kan man säga om Sveriges fandom, mycket kan man skälla ut och trycka till jorden i glödande invektiv och grova meningar, men detta ALDRIG på fandomens alkoholvänor - ty då går det åt skogen. Indignationen tycks vara allmän och stark, vilket gör åtminstone mig glad, eftersom det ändå tycks finnas medel att få fart på den i vissa avseenden saligen avdommade fandomen. SF-NYTT försöker vara ett debattfanzine, och här har vi tydligen lyckats över förväntan.

Många tycks ha missuppfattat inlägget. Vad jag menade, var att fansen borde hålla sig relativt nyktra, åtminstone under de dagliga förhandlingarna. Jag är själv minst av allt nykterist (något som jag blivit noga medveten om av insändare från fans som känner mina vanor i det aktuella facket) men jag kan ändå inte förlikta mig med tanken att Sveriges fans samlas till convention bara för att under gemytliga former trilla under bordet. Må så vara med den saken. Supningen är inte så fruktansvärd som jag tog till den; artikeln var ett skrämskott, som mot förmödan jagade upp villebråd från det mest oväntade håll - men fortsätter det som det gör nu, är vi snart ännu värre ute än artikeln påstådd. - VERKLIGHETEN ÖVERTRAFFAR ALLTID DI TEN.

- Sam J.Lundwall

FOLJETONG

D
E
L

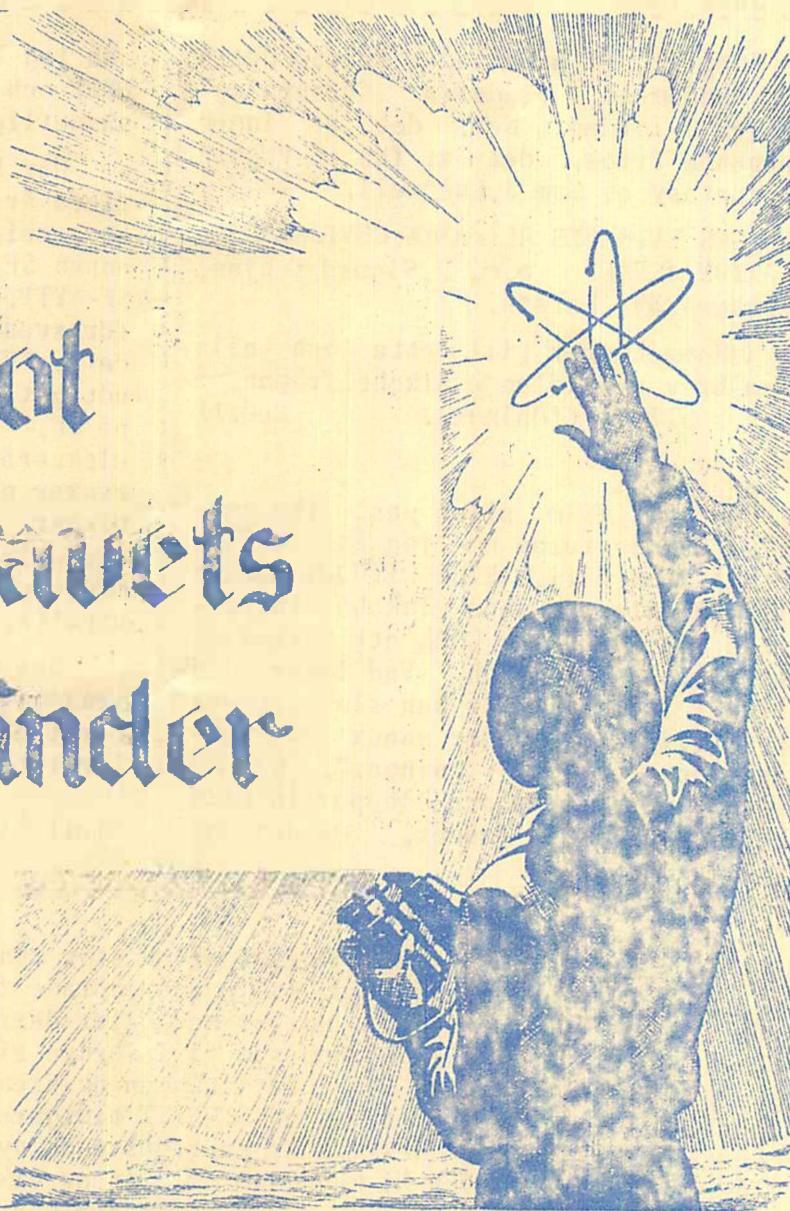
mot
Ödahavets
Stränder

SCIENCE FANTASY

ROMAN

av

SAM ILUNDWALL

Mågra veckor senare var Yan Lee åter vid kullen där han vaknat upp från den gigantiska staden; han låg på rygg i det doftande gräset med huvudet i Yarrias knä och lyssnade sömnigt till de tusen ljuden från omvärlden.

- Vet du, sade han lågt, jag blev faktiskt ganska förskräckt när du och din mor och far och hela palatsvakten kom in i salen. Jag väntade mig...

- Jag såg det, avbröt Yarria leende. Ni såg ganska tvehågsna ut allesammans.

- Försök själv att se glad ut med hundra vakter framför dig, som är beväpnade upp till tonsillerna.

- Jag är van vid dem. De finns alltid i närheten.

Yan Lee tappade grässtrået som han tuggat på, och såg förvånat upp i Yarrias ansikte.

- Att VAD sade du?

- Jag är medlem av den härskande familjen; de hundra är alltid i vår närhet.

Yan Lee slappnade av och plockade upp ett nytt grässtrå att tugga på;

- Ni verkar inte vara vidare populära.

- Du misstar dig. Vi är inga diktatorer; det är bara så, att de SKALL vara där omkring oss. Så har det varit i tusentals år.

- Jag tycker i alla fall att det verkar opraktiskt. Jag skulle aldrig kunna

känna mig som en mänsklig med hundra vekter omkring mig. Yan Lee ryste till vid tanken. - Nej sir!

- Det är inte så farligt. För det mesta finns de bara i närheten; det är bara när något speciellt har hänt och vi måste utsätta oss för någon fara, som de svärmar kring oss på det där sättet.

- Vi var tammekatten ingen fara!

- Det kan man aldrig veta. Ni uppenbarade er på ett mycket underligt sätt, och ni bar er ganska underligt åt när vi första gången möttes.

- McCimmon, sade Yan Lee och reste sig upp i sittande ställning på marken, McCimmon är soldat, och från hans synpunkt var det riktigt att betrakta allt nytt som fientligt. Ni får inte döma oss alltför hårt.

- Visst inte. Ni är alla impulsiva och häftiga och var säkert inte fientligt inställda. Din väns reaktion var säkert naturlig. Du däremot... Yarrias djupsvarta ögon betraktade Yan Lee forskande; Du var annorlunda. Du bär frid i din själ, samma frid som vi, fast du tillhör en långt yngre ras än vår. McCimmon är ett typiskt exempel på er utvecklingsfas; du verkar inte att höra samman med de andra.

- Jag vet det! Yan Lee försökte skratta, men skrattet dog bort när han såg in i hennes allvarliga ögon,

- Det betyder mer än du tror, sade hon allvarligt.

I nästa ögonblick var hon som vanligt igen. Hon slängde sitt hår bakåt med ett kast av huvudet och lät blicken glida över horisonten.

- Det börjar skymma, sade hon. Vi får lov att resa hem.

Tillsammans gick de ner till slätten, där en av de flygande plattformarna låg och gnistrade i gräset. De satte sig ner i soffan i plattformens mitt, Yarria vidrörde en nästan osynlig kontroll i ena karmen, och farkosten höjde sig mjukt och ljudlöst upp i luften.

När de hunnit upp långt, saktade Yarria av plattformens hastighet, så att den till slut svävade orörlig högt uppe i luften, med det lumtiga landskapet långt under dem, Yan Lee såg ut över det väldiga panoramat och drog djupt efter andan.

- Se på solnedgången! viskade han andlöst.

Solnedgången levde. Det rödgula skenet från den sjunkande solen spred sig som ormar av eld över den djupblå avgrunden där stjärnorna redan glimmade svagt. Snabla färgväxlingar löpte över flammor, röda och gula eldtungor slingrade sig över varandra, draperier av blå eld svingade sig fram över solskivan och kastade en million blå eldspjut över elden, solen tycktes pulsera av liv, och den väldiga coronan som sträckte sig runt halva horisonten dog i flammande färgexplosioner och föddes i nya färgrus varje sekund. Det var som all jordens solnedgångar och norrsken hade blandats samman på en mäktig konstfärs palett till ett konstverk som aldrig kunde upprepas, aldrig kunde beskrivas, vars synbara del bara var en detalj i den helhet den blivit. De satt tysta och såg mot den, tills förgerna började mattas av och mörkret smög sig kring dem. Då vidrörde Yarria åter kontrollen i soffans armstöd, och farkosten gled saktet, så allt hastigare bort över det mörknande landskapet

Först när de nådde staden igen, talade Yarria. När de landat plattformen på residensets tak, stannade hon upp ett ögonblick och såg upp mot stjärnorna som gnistrade i tomheten över dem. Staden var tyst omkring dem, träden och buskarna fanns runt dem, och det var som om de var miljoner mil från staden. Hennes ögon glänste i stjärnljuset när hon vände sig mot Yan Lee;

- Solnedgångarna påminner mig alltid om en vers som finns ingraverad över porten till templet i Luxor..... Jag vet inte varför, men på något sätt verkar det som om solnedgångarna och templet binds samman. Någon okänd kraft, som funnits i begynnelsen och fortfarande binder en bro mellan några versrader och solflammorna. Yarria stod och såg upp mot stjärnerna med ett frånvarande uttryck i ögonen, och plötsligt citerade hon versen, långsamt och utan att röra läpparna, som om hon inte visste vad hon gjorde;

- Med gnistrande flammor och virvlande vatten
och bleknande stjärnljus som svinner i natten
och borta den ljusglint vi känner som
Världen.

De stod länge lysta under stjärnorna, medan versen fortfarande ekade emot dem från mörkret. Slutligen vände Yan Lee sig mot Yarria.

- Jag måste till Luxor.

- Du skall få komma dit. - I morgen. Yarrias röst ljöd mot honom som ett återsken av stjärnljuset kring dem.

- Den där versen... han brottades med orden i sitt fattiga språk som vägrade uttrycka den storm av sublima känslor som stroferna väckt inom honom - jag kände den på något sätt. Det var som om en förstunnen bit återkommit och fyllt igen ett hål i ett mönster. Ett mönster där jag bara hörde en bit förut.... Han vände åter blicken mot stjärnorna och fortsatte drömmande; - I den otroliga staden vi mötte när vi landade, här jag återkom från en vanskinnig drömvärld i ett av husen och stod på galenskapens tröskel... då flög en ensam vers som en glimmande nattfjäril genom min hjärna. Det var den första biten. Jag fick den andra nu. Den första versen var som en länk som glömts bort för öändligheter sedan och glimmade till genom dunkla dimmor och brände sig fast... likadant var det med din vers. Han såg förvirrat mot henne och lyfte händerna som om han velat fatta sina tankar i ett fast grepp och visa dem för henne i all deras bländande, dimhöjdade klarhet.

- Jag... jag kan inte förklara det...

- Jag förstår dig. Yarria tog honom vänligt men bestämt i handen och drog honom med sig mot hissen. - När med dig nu, i morgen träffas vi igen, och kanske kan jag då förklara en del för dig.

Nästa dag samlades de fem i Yan Lees rum. Han satt själv uppkrupen i ett av de väldiga perspektivfönstren och såg framvarande ner på gatan som myllrade av liv långt nedanför. Här Higgins som den första kom in i rummet, vinkade han honom till sig och pekade ner mot gatan.

- Ser du, saade han lågt. Har du sett en sådan bred och lång gata i hela ditt liv? Har du sett så mycket grönska i en stad förut? Har du sett en så välordnad folkmassa i hela ditt liv? Higgins lutade sig fram mot fönstret för att få bättre utsikt och Yan Lee fortsatte utan att värta på svar.

- På vilken annan gata som helst, var som helst på jorden, skulle en sådan här gata vara ett myller av människor, bilar skulle rusa omkring som galna, folk skulle rusa omkring och kollidera och vräka ur sig otidigheter mot varandra. Men här.. Här flyter trafiken fram som i en leksaksstad, inga krockår, inga klumpar, inga svordomar, ingen brödska. Jag säger dig Higgins, att de här människorna ligger en million år före oss i utveckling!

- Jag är förvånad själv, saade Higgins. Människorna... och staden! Jag har grävt fram fler uråldriga städer än du har tänder i munnen och jag har aldrig i mitt liv sett något liknande! Ibland är städerna mekaniska och funktionalistiska, ibland är de sköna och ordnade, men aldrig har jag mött en stad som varit båda delarna. Jag har sett något liknande en gång... En stor stad mitt inne i Amazonas. Den var ganska lik den här.... Mängder av hus och spår av planteringar överallt. Och mitt inne i centrum fanns en jättelik pyramid, som kunde få alla pyramiderna i Gize att se ut som barnleksaker! Vi fann pyramidén först, och staden runt omkring... Ibland undrar jag...

Han avbröts av McCimmon och Henrikson och Pedersen, som kom in tillsammans. McCimmon stegade in med långa kraftiga steg, han var blek i ansiktet och tuggade ner-väst på naglarna. Han slängde sig ner i en bred fåtölj och vände sig uppfordrande mot Yan Lee.

- Nå, vad har du kommit fam till? Vi ligger illa ute, skall jag säga dig. VERKLIGT illa ute!

- Jag är rädd att JAG inte kan hjälpa dig, sade Yan Lee lätt. Jag har hört mig för hos vetenskapsmännens, men...

- VI NÄSTE HÄRIFRÅN! bröt McCimmon ut. Han hade bleknat ytterligare, och torkade nervöst av sina svettiga handflator mot fåtöljens armstöd. - Kommer vi inte härifrån snart, kan vi ALDRIG komma härifrån! Vår resa var uträknad på sekunden, kom ihåg det. Vi skulle stanna här tre veckor och sedan starta och lägga in skeppet i en B-kurva och glida tillbaka till jorden snyggt och prydligt. Vi har varit här i två och en halv vecka nu, och kan vi inte återvända till skeppet i tid, får vi vänta här TOLV ÅR! Och efter tolv år är brünslet kanske inte användbart längre! Han såg nästan vilt kring sig och bröt Sterigen ut; - För guds skull! Förstår du inte! Vi måste tillbaka till ökenen i Sinus Sabaeus och...

- Det finns ingen öken i Sinus Sabaeus, sade Yan Lee lungnt. Det finns inget Sinus Sabaeus. Det finns ingen öken på hela planeten!

Ett ögonblick var McCimmon förstummad av orden. Så reste han sig långsamt från fåtöljen och gick fram till fönstret. Utan att ta blicken från utsikten sade han;

- Och om det inte finns någon Sinus Sabaeus och ingen öken - VAR ÅR VI DÅ! Han svängde runt mot Yan Lee och upprepade, - Var finns vi då!

Vetenskapsmännens säger, inföll Higgins, att vi kommit hit från någon annan tid. De påstår, att jorden inte är något annat än ett väldigt fuktdrypande tråsk, med jätteödlor och urskogar. Om de talar sant - och vi har ingen anledning att betvivla dem, så har vi rest TVÄHUNDRA MILLIONER ÅR tillbaka i tiden!

En lång stund var rummet dödstyst. Så svängde McCimmon runt på klacken och såg sig runt i rummet.

- Om det är så, sade han bistert, så lär de nog kunna skicka oss tillbaka igen. Jag har också tittat in i ett av deras laboratorier... De har någon maskin som kan genombryta tidbarriärerna. Vi får fordras att de sänder oss tillbaka!

- Jag har sett deras maskin, sade Yan Lee lägt. Det är en mycket primitiv maskin. För det första kan de bara sända föremål högst tusen år framåt eller bakåt i tiden. För det andra har den en felmargin på femtio procent. Yan Lee vände sig mot McCimmon och log snett. - Vad skulle du tycka om att komma fram hundra miljoner år innan vi startade? Eller hundra millioner år efter? För det tredje... Hans axlar sjönk ner och han vände tillbaka blicken mot fönstret. - För det tredje kan den inte transportera levande materia.

McCimmon bet sig i läppen och återtog sin vandring runt i rummet. Till slut stannade han och satte sig tungt ner i fåtöljen igen.

- Men hur tusan kom vi då hit?

- Jag vet inte. Staden...

- Staden! mormrade McCimmon och slog rasande näven i armstödet, - Alltid denna förbannade stad bakom alting! Vart har vi kommit? Till ett därhus! Han avbröts av dörren, som plötsligt öppnades. När de förvånat såg upp, stod Yarria i den mörka dörröppningen. Hennes guldgula hår glimmade i ljuset från fönstret, hon bar en mörk dräkt av ett mycket egendomligt snitt, en rikt broderad jacka och en kiltliknande kjol. Over axlarna bar hon en kort mantel. Hon stod ett ögonblick stilla i dörröppningen innan hon talade;

- Jag kommer från Rådet.... Vetenskapsmännens har haft sammanträde och vi har fått vårt svar från Den... Vi tror att vi har fått svaret på ert problem...

Om hon hade kastat in en osäkrad handgranat i rummet kunde hon inte väckt en större häpnad hos de fem. McCimmon kastade sig upp från fåtöljen och ropade något ohörbart i de andras förvirrade tal. Yan Lee hoppade ner från fönstret och förena de sig med de andra som samlat sig i en halvcirkel runt Yarria vid dörren. Hon väntade tålmodigt tills deras upprörda prat tystnat, och återtog sedan; - Jag vet inte HUR problemet har lösts, bara att det är löst och att ni kan lämna oss snart. Ni skall föras till Rådet nu...

McCimmon var den förste som återfick fattningen. Han vände sig mot de andra.

- Det verkar som om vi skulle kunna komma härifrån i alla fall. Han andades ut och en antydan till ett leende lyste ett ögonblick genom hans härljade ansikte.

- Det skall bli skönt att få komma tillbaka till en plats som man förstår sig på! Jag förbannade skeppet under hela resan, jag förbanniade varje bält, varje plåt, varenda litet mätinstrument och min egen dumhet som fick mig att ge mig ut på en sådan resa, men ta mig tusan om jag inte skulle kunna kyssa varje liten del av skeppet nu! Sen ställde sig i givakt framför dörren, formade händerna till ett horn framför munnen och gjorde en naturtrogen imitation av en trumpetfanfar.

- Och nu, tappra söner av Jorden, hörjade han, Iväg!

De andra skrattade lättat, och följde efter honom ut genom dörren, där en vaktpost visade dem vägen. Yarria stoppade Yan Lee när han skulle följa efter.

- Du skall inte till Rådet, sade hon allvarligt. McCimmon stannade och såg misstänksamt på henne.

- Och varf skall han frågade han bistert. Iväg till dissektionskammaren! Vill ni ha ett prov innan ni släpper iväg oss, eiler...

- Inget i den stilen, sade Yarria. Ni skall till Rådet och få edra upplysningar. Er vän skall till ett annat Råd och få sina upplysningar.

- Jag litar inte överdrivet mycket på er, mormade McCimmon och fingrade på sin bastanta pistol som han ännu bar vid höften. - Man vet aldrig vad ni kan hitta på...

- Jag följer med, avgjorde Yan Lee. När någon velet ta livet av oss, hade de kunnat göra det långt tidigare.

- För all del då, men kom ihåg... McCimmons ögon smalnade till tunna springor när han såg mot Yarria, händer det Yan Lee något, skall jag spränga hela Rådet i luften, om det så är det sista jag gör!

Yarria ryckte på axlarna och svarade inget. McCimmon såg på henne ett ögonblick, så vände han sig mot Yan Lee. - Sköt om dig. Vi ses igen! Och så vandrade de bort. McCimmon, Henrikson, Pederson och Higgins åt det ena hålet, och Yan Lee och Yarria åt det andra.

De gick genom korridorer som tycktes oändligt lång, ner genom oändligt långa trappor och genom stora färgflammande salar, Yan Lee förlorade snart orienteringen fullständigt och visste knappt om de var ute i residenset eller inte. Slutligen kom de fram till ett stort rum där en metallcylinder, stor nog att rymma två män, hängde orörig i luften nägra decimeter över marken. En lucka var öppen i den glänsande metallen, och Yarria visade att de skulle klättra in i den. När de satt sig i de rjuka stolarna där inne, startade färkosten tjukt och gled ned allt större hastighet fram genom salen och in i en cirkelrund öppning i väggen. På Henriksons tidigare beskrivning förstod han att färkosten tillhörde det vittgrenade nät av magnetiskt drivna underjordiska tåg som förband alla de stora städerna på Mars med varandra. Yarria förstod hans uttalade frågor, och sade:

- Dina vänner skall föras inför Rådet, som skall återföra dem till den tid och plats där ni landade. Du skall resa ut till templet i Luxor, som jag lovade dig i går.

- Men varför skall inte jag till Rådet... började Yan Lee förvånat, men avbröts av Yarria.

- Du kommer också att komma inför Rådet. Men nu skall du till Luxor. Du förstår... Hon avbröt sig och vår tyxt en stund innan hon fortsatte; - Jag känner inte till alla detaljer, men det är något speciellt med det. Vi har fått mycket bestämda instruktioner.

- Från vem då?

- Jag skall berätta när vi kommer fram. Hon pekade mot en liten svagt lysande skylt på instrumentbräden där några hieroglyfer syntes tydligt. - Luxor 20 minuter översatte hon, vi är snart framme..

Tjugo minuter senare tonade texten på skylten stilla bort, och metallkapseln bromsade mjukt in. Yan Lee följde Yarria ut genom en liknande sal som den de star-

tade från, upp genom en hiss, och nådde slutligen markytan. De stod mitt ute på en ökenartad slätt som sträckte sig så långt ögat kunde nå åt alla håll. Långt ovanför dem svävade den svagt lysande solen; mycket mindre än den han kunde minnas den från jorden, men ändå på något odefinierbart sätt ljusare och vänligare än den. Uppgången från cylinderbanan var bara en liten halvsfärs, några meter hög, den väldiga slättens ändlöshet speglades i den blänka metallen och gjorde den nästan osynlig. Han lät blicken glida runt den jämma horisonten, och stelnade plötsligt till, när han såg templet.

Yan Lee hade sett många prov på främmande arkitektur, anpassad för främmande behov som han aldrig skulle kunna förstå, många gånger hade han sett byggnader som legat långt utanför hans föreställningsvärld - men templet var något långt utanför allt detta. Den var - främmande. Stabil som planeten under den, och samtidigt luftig och lätt som en sommarvind, väldig och värnadsbjudande, och på en gång personlig och vänlig. Byggnaden var ett verk av en ras, långt mer framskriden än någonsin Jordens eller Märs någonsin skulle kunna bli. Den reste sig framför honom med sina blankpolerade stenytor blänkande i solen, och verkade på en gång oändligt stor och mycket liten. Han stod tyst och bara såg upp mot templets plana och geometriskt exakta - och ändå så levande kropp, och förstod plötsligt HJR liten människan var i det kosmiska skeendet. Staden de mött på Mars kunde varit byggd av vänniskor och Yarrias värld var byggd av människor, men de som skapat en byggnad av detta slag måste vara mer än människor - mer än liv. Yarria måste ha förstått hans känslor. Han stod länge tyst vid hars sida, och rörde sig inte förrän han själv talade;

- Hur länge har templet varit här?

Yarria lög som åt ett okunnigt barns fråga. - Det har alltid funnits här.

- Alltid funnits här! Tanken svindlade för honom. För ett släkte vars historia sträcker sig en miljon år tillbaka i tiden! Byggnaden såg ut som den hade blivit byggd samma ögonblick; stenytorna glimmade obefläckade i solen, hörnorna var inte vittrade, de invecklade metallornamenten på den väldiga dubbelporten var inte fläckad av rost. En miljon år - har gammal var byggnaden? Den måste ha funnits här när urskogarna bredde sig över hela planeten, stel och orubbig som den mark den var byggd på, jätteödlorna i den dimmiga forntiden hade dundrat fram förbi den och sett den glimma i solen, ändå sedan uroceanen svallade och födde livet hade den ensam och tyst sett förändringarna, tålmodigt och utan att förtröttas väntat på något, som skulle dröja taliösa millioner år, ensam hade den vakat över det första Trevande livet medan stjärnorna hade skifftat position över den, stjärnbilder hade skapats och försvunnit, stjärnor hade blossat upp och förtagit solen dess glans, planeten hade långsamt kommit till ro, vulkaner hade blossat upp och slöknat igen, nya hav svallade där gamla hav svallat millioner år tidigare, slätter bredde ut sig över de forna djunglerna, djungeln hade växt upp kring byggnaden för att förtvina tidsåldrar senare och lämna den ensam ute på en oändlig slätt, nya skogar hade växt upp och nya slätter hade tagit dess plats, alltid hade den väntat på något - på vad? Den låg framför honom nu, En väldig byggnad med årmillionerna över sina obefläckade väggar, den väntade tålmodigt, väntade utan att förtröttas, som den gjort i alla milioner år. De väldiga portarna var fast slutna, som de varit ända sedan den dunkla dag i den dimhöjderna forntiden, då byggnaden skapades. En dag skulle portarna öppnas på gångjärn som skulle glida lätt och ljudlöst efter milioner år av örörlighet. Den dagen skulle världen inte längre vara densamma. Han tog tvärsut ett steg framåt, så ännu ett, och Yarria följde tyst efter. Snart stod de framför portarna, som sträckte sig uppåt, tills de inte längre kunde se dem. Portarna måste ha varit många hundra meter breda - när de stod framför dem var det som hela världen upphört att existera, där fanns bara de evigt mörka portarna med sina okända inskrifter av vitlysende metall, det var som två myggor stått på marken framför Westminster Abbeys väldiga portar.

N° 3

S
FI
N
T
E
R
N
A
T
I
O
N
A
LS
F
N
YE
D
I
T
O
R
I
A
LE
D
I
T
O
R
I
A
LMAY-
JUNE

1960

Published bi-monthly by:

Alan Dodd

Sam J. Lundwall

Denis Lindbohm

Alvar Appeltoftt

SWEDISH EDITON

edited by Sam J. Lundwall
P.O. Box 409, Hägersten 4
SWEDEN

INTERNATIONAL EDITON

edited by Alan Dodd
77 Stanstead Road, Hodd-
esdon, Herts., ENGLANDSingle copy 10 $\frac{1}{2}$, 6 issues.
for 50 $\frac{1}{2}$. Subs from the
Great Br. to Alan Dodd,
fnmos and subs else to
SWEDEN

EDITORIAL

by SAM J. LUNDWALL

Maybe I should begin this fuch-lugginer editon of SF-NYTT with telling you that I got a qoute-card back yesterday.

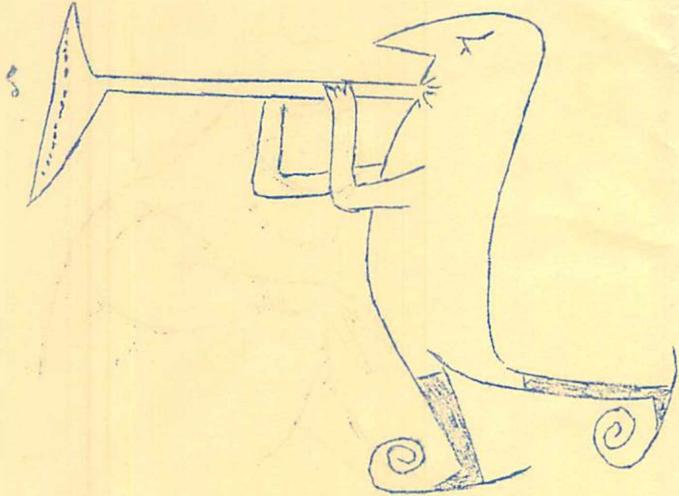
day, and therefore I am a little bit upset - I have been sending out qoute-cards for years, and never got any back, before this one. If I should belive this card, it have been going from me to the cold land of Norway, and from there to The Country Of Ray Bradbury - California, and then to Germany and back. Quite a bit of travelling for a piece of paper. Eight names was what I could see of it. Hot.

To those pf you that not knows it, I can tell that qoute-cards is really a must if you want to say something to everybody - FAST. I did send out three cards about four weeks ago, with a request of tapes. It took three weeks, and there did come five (count'em) tapes from various guys that I never could have dreamed about had tape recorders. And as I not think everybody that received the cards had recorders, they must have been travelling around a lot. My greetings to the guy that found out the qoute-card.

Yeah, I must say here, that sending tapes to each other is something. You not only get fans terrible voices - you can hear music too, and millions of more things. And if you have seen letters and photos and at the end, tapes, I ~~must~~ say that you have a good idea of what the guy is like. So let me say - if there is any fassan that owns a tape recorder with medium speed, why not fill up a tape with some speaking and some music? Or at least tell me that there is a recorder. I will publish a list here, maybe in next issue, of all fans that I know, that do have tape recorders. Maybe this will be a beginning to a new era in fandom?

Fans have been wandering and asking about that name that is used for this fmngz - SF-NYTT. For Swedish readers, I believe, this name will not make trouble, but for foreign readers could it give some difficulties. I think i have already told the translation in this column, but let me now another time tell everybody interested, that SF-NYTT is Swedish for SF-NEWS. Maybe I should have translated the title for this column into English instead of keeping the Swedish title, but I have heard of another fanzine named SF-NEWS, and as I don't want to make way for mistakes, I found it best to keep the Swedish SF-NYTT, which also is a title, even if nobody knows what it means.

WANTED In the end, let me ask for something. I ask everybody - I want copies of WEIRD TALES, the old ASTOUNDING (in pulp size) and all horror mags that are. I want them so deeply, that I will pay a horrible lot of money for it. If there is anybody that have any copies of something I may want - why not drop me a line!

by ALAN DODD.

Heralded by a trumpeter, created like all the illustrations in this particular edition, by William Rotsler, here again is yet another edition of the British or English speaking or reading edition of SF NYTT, surely one of the odd-est fanzines ever produced when you think of it. Half the people who get one issue can't read the other half. Why, for all I know Sam's half of this fanzine may be exactly the same as mine! But it does indeed find itself in some strange parts of the world judging by the fact that one American fan recently had a request for his fanzine from a fan living in Germany who read this Englishman's review in a Swedish fanzine. It's rather remarkable when you think of the implications and far reaching effect such a thing can have.

On the other hand if you receive YANDRO you will be under the impression that there is only this small section of mine to tempt an English reading fan to get it. I sincerely hope there's more than just that.

Now onward to yet another collection of trivia and news and reviews.

*** *** ***

Those of you who receive CACTUS (Sture Sedolin, Box 403, Vallingsby 4, Sweden) will no doubt read in more detail of the first

meeting I had the other week with a Swedish fan, namely Sture Sedolin himself. So I view this issue of SF NYTT a little more strangely from a world of grimy steam train railway stations and crowded tube trains and look to a fanzine from this part of the world -

LES SPINNE No.2. (Ken Cheslin, 18 New Farm Road, Stourbridge, Worcestershire, England) This is a Nutters Production of Ken Cheslin who is undoubtedly the nuttiest fan you ever heard from. This fanzine is printed on odd shaped paper, odd colours and odd looking so that almost every page you turn over not only has a different size it has a different colour too!! "Worcester Sauce" is an excellent example of the kind of letter you're liable to get from Ken should he ever write you and the rest of the issue is well in line with the Gooniest material you ever saw. Ken Cheslin is undoubtedly one of the best effervescent fans there is in English fandom these days - but then have you ever known him when he wasn't. In view of his own personal misfortune recently when he lost his entire right hand in an accident at work this fanzine stands as a splendid example of how some people can withstand even the hardest blows in life. Could any reviewer say more? Or even want to?

*** *** ***

Mike Thompson reports to me on the latest double feature science horror programme to be found here:-

"I did see a double feature of THE WASP WOMAN and THE BEAST from HAUNTED CAVE, Wally Campo was in the latter which concerned three gangsters and the boss's mistress who rob a gold mine in

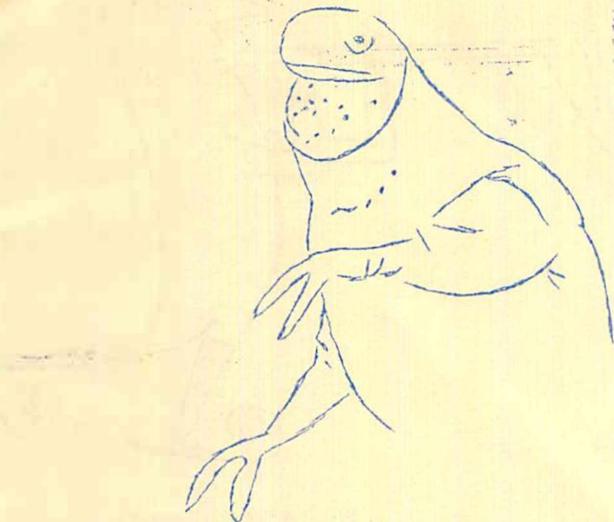

North Dakota and hole up in the woods with a handsome ski-instructor to guide them. But the explosive they planted in a deserted mine to get the sheriff out of the way breaks open an egg or something and a weird skeleton-like monster goes around knocking off the crooks one by one, taking them into the cave and sucking their blood gradually. Of course it dies in the end after conveniently doing in all the crooks and leaves the ski-instructor and the dame together and free. Just routine "X" certificate stuff.

((For the benefit of readers not familiar with the British Film Censor code and "X" certificate means that a motion picture has been passed for showing while no child under 16 is present in the cinema. For some unknown reason most SF and horror films go into this category along with French and sexy Swedish films)

Mike continues:- THE WASP WOMAN told about the ageing chairman (chair-woman in this case!) of a cosmetics firm who decides she wants to regain her youth to advertise her products and sell the rejuvenator to the public. So she hires an old scientist who tells her that by extracting the enzymes from the royal jelly of queen wasps and injecting them gradually into her, he can make her young again. The stuff seems to work O.K. on animals but on her it bequeaths the inherent desire of the queen wasp to destroy her own kind and devour the remains. Some old ending with the "WASP WOMAN" falling to her ending from a giant skyscraper. Maybe it's the good horror films like DRACULA and NIGHT OF THE DEMON that make these efforts seem even more bad than they are, and America may have us beaten when it comes to Biblical epics but Britain can at least make intelligent science fiction and horror thrillers a hundred times better."

That's true Mike but I seem to recall we've turned out a few shockers in our low budget class too in this field George Coulouris and Vera Day wasted in WOMAN EATER or that comedy travesty THE HEADLESS GHOST too. But think of Sweden - they have at least Ingmar Bergman..... -2-

Currently showing on television in England are the twelve films Basil Rathbone and Nigel Bruce made together as Sherlock Holmes and Dr. Watson and they recapture for me the days when these two were the tops in a field of not only detection but of fantasy too. SHERLOCK HOLMES AND THE VOICE OF TERROR has Holmes battling a secret agent who broadcasts via radio, SHERLOCK HOLMES AND THE SPIDER WOMAN has him combating not only a poisonous spider but an equally positioned pygmy carried in a case while a third villain straps him to a revolving target going around a shooting gallery while Dr. Watson takes aim at him. It is in however two stories that I feel Holmes meets with villains to match him in ingenuity - in the classic PEARL OF DEATH he encounters Miles Malleson who has embedded a pearl in a wet statuette of Napoleon - but which of the ten people who buys the statuette has the pearl in it? A hideous monster called THE CREEPER goes after them to break the backs of each victim in finding out! Since the Creeper is played by one of the most successfully ugly men in films - Rondo Hatton you can see what an adversary this makes. Or for horror set among a deserted bell tower, ringing bell and victims with their throats torn out you could do no better than examine SHERLOCK HOLMES AND THE SCARLET CLAW.

Hoaxes can become not only tiresome but annoying if they are not carried out properly and recently I was very much taken in by one I saw in SPICA No.2. Now in this issue there was an extremely convincing address of a Japanese fan in Kobe, Japan and like the good hearted fellow I am -ahem-I decided to send him a copy of CAMBER. This cost me the money to send out naturally and the issue of a fanzine I might have sent to someone else because this fanzine travelled all the way to Japan and then had to come all the way back here - a distance of some six thousand miles or more - because the fan didn't EXIST! Now this kind of a hoax causes considerable inconvenience to the postal authorities who look for such an address and indeed to myself in wasting money to send out a fanzine which I did in good faith. This means in future though should there be a genuine address of a fan appear in SPICA - then he won't get a copy. Like the man who cried "wolf" all the time when there wasn't one - when one did come along - no one took any notice of him.

Here now is another issue of SPICA No.3

Robert Brandorf,
Morsilegatan 30,
VÄLLINGBY, SWEDEN.

No one will envy that Robert Brandorf is one of the foremost artists in Swedish fandom these days and this fanzine will give you a first class example of the kind of work he can turn out. So painstakingly has he gone thro his fanzine that he has hand coloured many of the illustrations with a touch of the pencil here, a flick of the crayon here.

Here is a fan who really loves his work and enjoys doing it too.

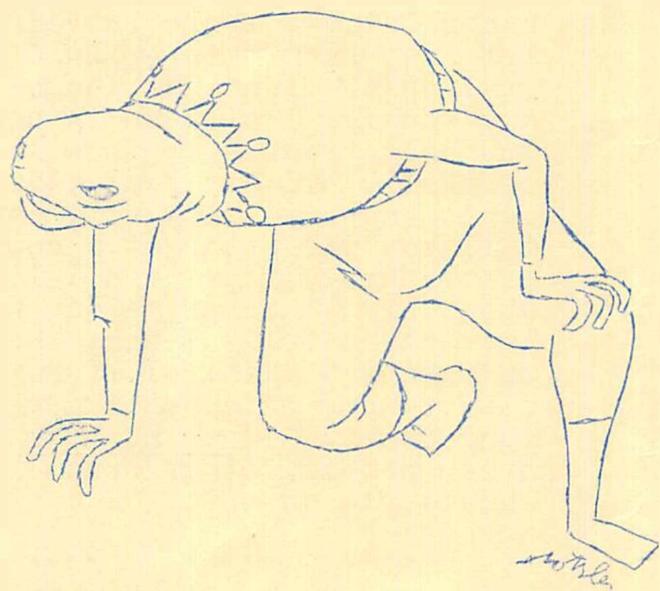
Those of you familiar with PANAC (Ron Ellik and Terry Carr, 1909 Francisco St., Berkeley 9, California, USA) will not need me to say anything about it - it has already won several fanish awards and deserves every one of them. Most people are familiar with the format, the two stapled pages, return address, layout etc that it was a great surprise to see what was apparently another issue of it arrive here the other week purporting to tell all kinds of outrageous things like me winning a football pool and taking the money to California and heaven knows what else. A closer scrutiny reveals that is not a genuine PANAC but PANAC and has a phoney address on it everywhere and has a postmark "Valrilo, Florida" Peter Skeberdis reckons this skilled faker is Leslie Gerber but I don't know - unless he has relatives there in Valrilo. But I do know this - PANAC gave me the funniest laughs of any fanzine I've seen in ages. The only trouble is whoever carefully hid his real address isn't known to me - so I can't tell you where to get a copy from. Maybe later when I learn about him -whoever he was he has successfully learnt the art of making a skillful, funny and clever hoax which unlike so many others - does no harm to other people. Other punsters should please note.

Undoubtedly it is most certainly the ambition of most fans, at least those who produce fanzines to maybe one day get a magazine of their own to edit - and sometimes it happens. It happens to people we know - people like Larry T. Shaw who went onto INFINITY and other fags and Harlan Ellison who went from articles to his own magazine and it does well to look and see how these once fans have progressed in the professional world.

Firstly we will take a brand new copy of ROGUE which is published by The Greenleaf .

Publishing Co., P.O.Box 230, Evanston, Illinois, U.S.A. a monthly magazine subscription rates overseas being 11 dollars for two years or seven dollars for one year if you live in a country that is fortunate enough to let you send your own money out of the country unlike my own.

Now there is a great mystery about how I got this particular magazine because to all intents and purposes it came directly from the publishers themselves who to the best of my knowledge don't know me - so who arranged this? Is there some mysterious hand out there who paid them to send me a copy or did they send it me for review? If anyone can clear up the mystery I would be most obliged so I could direct my thanks in the right direction.

Now this issue is Volume 5, No.2 and coincidentally is the very same issue Sture Sedolin was carrying with him when I met him in London but whereas mine came direct from the publishers Sture bought his in Copenhagen at some fabulous price as best I could make out - small world though, I should have the same issue though. ROGUE as its name suggests is a man's mag. for the man who is a rogue, who enjoys gorgeous colourwork, splendid photography of all phases of femininity guaranteed to gladden the eye and articles, stories, cartoons pictures of every conceivable kind. Nothing has been missed out that might delight the eye of -5-

any Roguish comisseur of beauty whatever its shape or form. THE CLOWN AT MIDNIGHT is Robert Bloch at his best from the opening line of "Horror is my business" - sheer mastery of an author versed in the art of fantasy. Henry Slesers THE CASE FOR EVIL, Harlan Ellison himself with MEMORY OF A MUTED TRUMPET are only part of the exotic contents. If you can sub then you'll find it worth your while.

*** *** ***

UNTAMED is published by Larry T. Shaw's own company Magnum Publications Inc., 11 W. 42nd St., New York, U.S.A and twelve issues can be had overseas for five dollars which seems very reasonable. Here the accent is on the written, rather than photographic article with stories and articles on war, western, sex, fantasy and cartoon although the photo articles on girls aren't forgotten even though many of the "french" girls are labelled quite wrongly in this Vol 2 No.2 issue. "Alice Beaujolais sings at Club Capuccine" is quite inaccurate as the girl happens to be English model Grace Jackson while a photo of English actress Valerie French is mysteriously captioned "Madeleine Broule" and irritating mistakes like this may lead one to believe that other parts of the magazine are equally inaccurate - which is a pity.

*** *** ***

George Scithers does not appear to have been heard of for some time although a current edition of his AMRA arrived this week (Box 52, Eatontown, New Jersey, U.S.A.) which has many fine examples of George Barr's artwork, an artist voted the best in fandom today and his work in offset printing can be seen to its best advantage in Vol 2, No.10. Poul Anderson, L. Sprague DeCamp, Avram Davidson and Marion Zimmer Bradley are just a few of the names contributing in one form or another....

*** *** ***

In the same vein as the two science fiction horror films Mike Thompson has already mentioned I should like to add a further two I saw in the same programme also.

These were THE GIANT GILA MONSTER and FRANKENSTEIN'S DAUGHTER. Of the first let it be said that a Gila Monster really exists and is a poisonous lizard found in some of the Western states of America in the desert areas but isn't much bigger than a human arm at the best of times. In this film it is the size of a locomotive and proceeds to wreck trains, set fire to petrol tankers, demolish cars and in short make a nuisance of itself until one mad teenager fills his car with nitro-glycerine and drives it full pelt across bumpy ground (Which would certainly have set it off!) and into the lizard's mouth blowing it up. Very little expense was gone to in creating a monster for this, they just used a real Gila Monster spotted black and yellow against miniature backgrounds, toy cars, model trains etc which was most unconvincing.

FRANKENSTEIN'S DAUGHTER frankly looked more like his grandfather - a shambling bandaged, made up thing with a turbaned head and heavy boots - the creation of a descendant of Dr. Frankenstein currently living in California. The blonde he made this monster into was a slim shapely devil who was the best thing in the picture but she got chopped up to make this clumsy monster. How - I just do not know, nor will I ever know why people don't try to run away from these monsters who can walk only so slowly. So when the monster finally set fire to itself on the laboratory Bunsen burner I guess no one really cared - least of all me.

*** *** ***

Whenever I see a fanzine envelope with an "s" stuck on the end of my name I can bet the fanzine inside is FEMIZINE. No. for Spring is from Ethel Lindsay, Courtenay House, 6 Langley Ave., Surbiton, Surrey, England and I wish she would get my name right darn it. Apart from that as one might have guessed the material is all by feminine fans and if you think I am going to criticise that you are CRAZY. You'll just have to find out for yourself!

Now that one or two American pocketbooks and magazines are at last beginning to filter into the English market Mike Thompson mentions a recent purchase of OFF THE BEATEN ORBIT edited by Judith Merril containing tales by Bradbury & Co among which is to be found - "WOLVES DON'T CRY by Bruce Elliott which is about a wolf that turns into a man instead of vice versa and MOP-UP by Arthur Porges, a fantasy of the last man left on earth and how he meets three remaining "people" in a gutted church, a witch, a vampire and a ghoul! In the end the animals that are left alive destroy all four of them in a real surprise ending to an unusual tale. I recommend the book and it's worth buying if you come across a copy".

So I shall certainly be looking out for that, you can bet. Sounds the ideal plot for a Hammer Film one of these days.

*** *** ***

For those of you interested in the filmic side of fantasy and science fiction I would recommend you write to Hansom Books, 21 Lower Belgrave Street, London, S.W.1 and ask them to send you a free copy of a recent back issue of their FILMS AND FILMING which they will be glad to do - the issue I have has several fantasy and SF items scattered about and if you like the sample - they'll take subs if you like. And Now to end - I will just sit the rest of this one out: ***** ALAN DODD

TILLÄGG TILL FANZINERECENSIONERNA

FRUM SCIENTIA FICTIONA/2, Ingvar Svensson, Skolgatan 33C, Uppsala

Trycket i FSF är något av det särsta jag i mitt liv sett på ett fanzine, vilket är dubbelt beklagligt, eftersom det är ett - efter vad jag kunnat spåra mig till - mycket trevligt, intellektuellt och tankebildande fanzine. Även om jag själv ibland står frågande inifrån del av de tankar I.S. får fram ur en del böcker, tycker jag i alla fall att det är ett av de bättre fanzinen i Sverige. Innehållsmässigt. Redigering tycks saknas alldelens och trycket... Ja trycket har jag redan vidrört. Och eftersom jag tycker om läsliga fanzines, blir det, tills trycket förbättras bara

Betyg....3

NORTLIGHT/9, Alan Burns, Goldspink House Goldspink Lane, Newcastle-on-Tyne, 2, Northumberland, ENGLAND.

NORTLIGHT har bättrat sig en hel del med detta nummer, speciellt vad det gäller illustrationerna, som den här gången är utförda av Jim Cawthorne - en tecknare som förefaller att melverka i nästan alla Engelska fanzines.

Bland innehållet märks ännu mer pråt om A.B:s resa till Jugoslavien, en del från den Tyska fandomen, som verkar att bli mer och mer aktiv i dessa degrar, en recension av filmen FROM HELL IT CAME av Alan Dodd - en recension som jag tycker mig ha läst någon annanstans tidigare, noveller, recensioner där A.B. har tagit sig före att blanda ihop brev och fanzinerrecensioner till en fruktansvärd blandning, osv i all evighet.

Betyg....4

HORIZONS/31, Harry Warner Jr., 423 Summit Avenue, Hagerstown, MD., U.S.A.

HORIZONS är ett av fandomens hösta fanzines - det går nu på det 21:sta året! H. är en del i FAFA - en organisation i USA som består av ett antal fans som skriver ett antal sidor till ett stort fanzine med jämna mellanrum - det här är H.'s avdelning. Mycket bra.

Betyg....6

SCIENCE-FICTION-NYTT
Box 409, Hägersten 4
STOCKHOLM-SWEDEN

- A Prenumeration (T.o.m. nr:)
- Byte (Trade)
- Medarbetare (Contributor)
- Recensionsex. (Copy for review)

TRYCKSAFER / PRINTED MATTER

Bruce Peitz
4010 Leona Street
Tampa 9
Florida
USA

80 Hig uroa Terrace
La Angeles (12) Calif.
15372